

ELEVEN ÉTKETEK VAGYOK...

*Mindenki táplálékaként,
ahogy már írva van,
adom, mint élő eledelt,
a világnak magam.*

*Mert minden élő egyedül
az elevenre éhes,
lehet a legjobb szerető,
végül is összevérez.*

*Csak hányódom hát ágyamon
és beléreszketek,
hogy kikkel is zabáltatom
a szívverésemet!*

*Miféle vályú ez az ágy?
Miféle szennyes vályú?
S mi odalők, micsoda vágy,
tündöklő tisztaságú!*

*Szünetlen érkező szívem
hogy falja föl a horda!
Eleven táplálék vagyok,
dadogva és dobogva.*

*Eleven étetek vagyok,
szünetlen és egészen
Emésszéték föl lényegem,
hogy éhségtek megértsem.*

*Mert aki végkép senkié,
az mindenki falatja:
pusztíts hát szörnyű szerelem!
ölj meg! ne hagyj magamra!*

PILINSZKY JÁNOS